

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДТРИМКИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Горбань О.В., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри господарсько-правових дисциплін ННІПП НАВС Пономарьова Т.С.

Державна економічна та правова політика щодо підтримки суб'єктів господарювання визначена Конституцією України, законами, підзаконними актами і правозастосовною практикою.

Одним із способів державної підтримки підприємництва в Україні визначаються у ст. 16 Господарського кодексу України, у якому визначено, зокрема, що держава може надавати дотації суб'єктам господарювання: на підтримку виробництва життєво важливих продуктів харчування, на виробництво життєво важливих лікарських препаратів та засобів реабілітації інвалідів, на імпорتنі закупівлі окремих товарів, послуги транспорту, що забезпечують соціально важливі перевезення, а також суб'єктам господарювання, що опинилися у критичній соціально - економічній або екологічній ситуації, з метою фінансування капітальних вкладень на рівні, необхідному для підтримки їх діяльності, на цілі технічного розвитку, що дають значний економічний ефект, а також в інших випадках, передбачених законом.

Проте одним з перших документів, спрямованих на розвиток підприємництва, зокрема та ринкове господарювання, взагалі була Концепція переходу Української РСР до ринкової економіки, прийнята Верховною Радою УРСР 1 листопада 1990 р.

Державна підтримка підприємництва є важливим чинником його активізації в умовах побудови ринкової економіки.

З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва держава надавала земельні ділянки, передавала підприємцям державне майно (виробничі та нежитлові приміщення, законсервовані та недобудовані об'єкти і споруди, невикористовуване устаткування), необхідні для здійснення підприємницької діяльності. За допомогою економічних важелів (цільових субсидій, податкових пільг тощо) держава стимулює модернізацію технології, інноваційну діяльність, освоєння нових видів продукції та послуг.

Основними напрямками державної політики у сфері розвитку малого і середнього підприємництва в Україні є :

1) удосконалення та спрощення порядку ведення обліку в цілях оподаткування;

2) запровадження спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності для суб'єктів малого підприємництва, що відповідають критеріям, встановленим у податковому законодавстві;

3) сприяння розвитку інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва;

Наслідком таких заходів стало те, що упродовж останніх років характерними були позитивні тенденції збільшення кількості суб'єктів господарської діяльності, малих підприємств (у тому числі на 10 тис. осіб наявного населення), частки малих і середніх підприємств у загальній кількості суб'єктів підприємницької діяльності, обсягів виготовленої і реалізованої продукції одним підприємством, зокрема у секторі малого і середнього бізнесу, поступове вдосконалення галузевої структури підприємництва.

Державна підтримка спрямована на розвиток окремих видів господарської діяльності шляхом прийняття законів України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні», «Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні» або окремих галузей господарства, наприклад, шляхом прийняття законів України «Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні», «Про стимулювання розвитку сільського господарства на період 2001-2004 років», «Про державну підтримку підприємств, науково -дослідних інститутів і організацій, які розробляють та виготовляють боєприпаси, їх елементи та вироби спецхімії» тощо.

Ключовими нормами-орієнтирами правового регулювання відносин, що складаються в процесі управління державним майном, є положення ч. 5 ст. 13 Конституції, за якою держава забезпечує захист прав усіх суб'єктів права власності і господарювання, соціальну спрямованість економіки. Усі суб'єкти права власності є рівними перед законом. Роль конституційних норм полягає у встановленні першооснови правового режиму майна державної власності, принципів управління таким майном з боку відповідних органів держави, гарантій використання майна для задоволення державних і суспільних потреб та його охорони, а також у встановленні основ розмежування компетенції органів державної влади у сфері управління цим майном.

Важливо, щоб господарські відносини базувалися на засадах партнерства суб'єктів господарювання і держави. Саме при взаємодії вільного бізнесу і влади, коли підтримка суверенітету підприємця спиратиметься на розподіл економічної та політичної влади, буде створено ефективну економіку.

НЕПРЯМИЙ (ПОХІДНИЙ) ПОЗОВ В УМОВАХ СЬОГОДЕННЯ

Воронцова Т.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: викладач кафедри господарсько -правових дисциплін ННПП НАВС Беспаль О.Л.

В Україні актуальним є завдання поліпшення захисту прав власності та прав інвесторів. Одним з найважливіших аспектів цієї проблеми є необхідність ефективного правового захисту учасників юридичних осіб у відносинах з особами, які здійснюють управління такими юридичними особами. Тому постає питання про вибір форми захисту своїх порушених